

BIOTEHNIŠKI
CENTER NAKLO

MLADE BRAZDE

ŠTEVILKA
53

Šolsko leto: 2010/2011, letnik: 19, številka: 53

KAZALO

UVODNIK	2
NAŠA STROKA	3
LITERARNI PRISPEVKI	11
LITERARNI NATEČAJI	16
OBŠOLSKE DEJAVNOSTI	17
IZMENJAVE 2010/11	19
MATURANTI 2011	23
PREDAJA KLJUČA IN ZASADITEV DREVESA	24
RAZMIŠLJALI SMO	26
TEKMOVANJA	29
ZGODILO SE JE	32
ZGODILO SE BO	33
RECEPT	34
KVIZ	35
KRIŽANKA	37
OSMEROSMERKA	38
SUDOKU	39

Mlade brazde, glasilo BC Naklo - Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor:

Andreja Ahčin, Majda Kolenc Artiček, Marcela
Koren, Urška Simjanovski, Marta Skoberne,
Tatjana Šubic, Ajda Kunčič, Nika Berčič in Katja
Čop.

Avtorji fotografij:

dijaki in učitelji BC Naklo

Tiskano v Trajanus, 500 izv.

Priprava za tisk: Nimbus d.o.o., junij 2011

UVODNIK

Dragi dijaki, drage dijakinje.

Leto je kar hitro minilo in že je tukaj nova in s tem tudi zadnja letošnja številka Mladih brazd. V prejšnji številki šolskega časopisa smo pisali predvsem o poklicih in smo Mlade brazde namenili bodočim dijakom. V tokratni številki pa si lahko preberete nekaj več predvsem o raznih ekskurzijah, izmenjavah in tekmovanjih. Cilje, ki smo si jih zadali na začetku, smo sedaj uresničili po svojih najboljših močeh in kar hitro zaključili tudi to šolsko leto. Na naslednjih straneh si preberite, kako nam je leto popestrilo vsakdan in kaj smo dijaki dosegli.

Želim vam obilo užitkov ob branju šolskega časopisa, po dokončanem letniku pa dolg oddih in lepe počitnice. Izkoristite jih čim bolje, da se v novo šolsko leto vrnete polni moči in gremo skupaj brez težav novim ciljem nasproti.

Ajda Kunčič

STROKOVNE EKSKURZIJE

Primorska, 31. 3. 2011

Gimnazijci smo se odpravili na ekskurzijo na Primorsko. Imeli smo srečo z vremenom, ki je bilo prekrasno. Najprej smo si ogledali staro mesto Piran (Tartinijev trg, Benečanko ...), tam smo imeli tudi nekaj prostega časa za malico

ter sprehod po starem mestu. Nato smo se odpravili v Mesečev zaliv in si ogledali obalo. Sledil je še ogled Tonine hiše, kjer so v starih časih pridobivali oljčno olje. Domov smo prišli v popoldanskih urah. Ekskurzija je bila zelo zanimiva.

Dijaki 2. L

Ogled tovarne čokolade, 17. 2. 2011

Vsi razredi živilske smeri (1. B, 2. IJ, 3. B ter 3. IJ) smo imeli možnost okusiti sladke, pekoče ter nenavadne okuse čokolade.

Kot v pravljici smo se sprehodili po tovarni čokolade v Gradcu. Pričakovali smo polno strojev, delavcev v belih haljah z mrežastimi kapami

na glavah, vendar je bil tokratni ogled popolnoma drugačen.

Ko smo vstopili v poslopje, nam je zastal dih. Svetlikajoča tla, zastekljena okna, eksotične rastline ... vse to nam je vzbujalo občutek, da se približujemo rajju.

Za začetek smo si ogledali kratek film o izvoru, izdelavi in dobrih lastnostih čokolade. V petih minutah smo izvedeli vse, kar bi morali vedeti o njej, nato pa smo se odpravili v pravljичni svet.

Na hodniku so bile postavljene čokoladne fontane vseh okusov, barv in dodatkov, ki so v naših trebuščkih vzbudile velik apetit. Od osnovnih mlečnih, jagodnih, lešnikovih pa do čokolad z dodatkom žafrana, okusom ingverja ter ekstraktom konoplje ... poskusili smo vse!

To pa še ni bilo nič, naša pot se je šele dobro začela. Dolгим hodnikom kar ni bilo videti konca. Končno smo prišli v prostor, katerega bi lahko imenovali čokoladna nebesa. Po zraku so se na vrvcici mimo nas vozile čokolade, iz katerih smo si kasneje naredili čokoladno mleko.

Počutili smo se kot v zgodbi Čarli in tovarna čokolade. Vse skupaj se je zdelo tako nerealno. Ko smo potešili našo žejo z odličnimi vročimi čokoladami (z okusom čilija je bila še prav posebej vroča!), smo odhiteli v zgornje nadstropje. Tam so nas lepo razporejeni po mizah čakali bobni, podobni kot pri lotu, v katerih so se namesto žogic s številkami vrtele čokoladne kroglice. Tukaj pa nas je večina že občutila rahlo slabost zaradi prevelike količine zaužitih čokoladnih dobrot.

Na srečo se je naša pot zaključila in v trgovini smo si še enkrat ogledali vse slastne izdelke.

To je bil prvi del naše ekskurzije, ostale dogodivščine pa so na nas čakale v Gradcu ...

Sara Šifrer, 3. B

Salzburg, 4. 3. 2011

Že zgodaj zjutraj smo se odpeljali na dolgo pot, ki je vodila čez prelaz Karavanke proti avstrijskemu mestu Salzburg. Vso pot smo spremljali prelepo okolico tako domače države kot tudi naše sosede Avstrije.

Ko smo se po dokaj dolgi poti končno pripeljali do mesta, smo se najprej odpravili do enega izmed večjih grosistov v Avstriji. V ogromni stavbi smo si ogledali kar nekaj zanimivih stvari, katere

dandanes uporabljajo tako cvetličarji kot vrtarji, da okrasijo svoje rastline za lažjo prodajo. Cvetličarji ta material uporabljajo za aranžiranje in dekoriranje raznoraznih daril, lončnic ...

Trgovino pa obiskujejo tudi Avstrijci, ki želijo polepšati in okrasiti svoj dom z umetnimi rastlinami, raznoraznimi dodatki, vazami. Ko smo si ogledali trgovino, kjer smo kupili dodatke, katerih

se v Sloveniji ne dobi tako zlahka, smo se odpeljali na Mednarodni sejem notranje opreme. Verjamem, da bodo kmalu ideje iz Avstrije prišle tudi v Slovenijo, saj je mnogo ljudi, ki jih zanima moderno urejen bivalni prostor.

V prelepem sončnem popoldnevu nas je vodička odpeljala tudi na ogled ene izmed ogromnih solnih jam v Nemčiji. Z vlakcem smo se odpeljali v podzemlje. Zanimivo na kakšen način še danes pridelujejo sol. Jame v podzemlju napolnijo z vodo, ter nekaj časa počakajo, da se sol s sten dobro raztopi, kasneje pa vodo izčrpajo in pretvorijo v majhne kristale. Pred odhodom smo za popotnico dobili še majhno posodico, napolnjeno z njihovo soljo.

Naša ekskurzija se je skoraj že zaključevala, pa vendar nam je ostalo še nekaj časa, da smo si ogledali staro mestno jedro Salzburga. Skozi mesto smo se odpravili peš in si ogledali grad, ki se vzpenja tik nad mestom, cerkve, rojstno hišo Mozarta ter njihove zelo znane kroglice.

Zelo izčrpani smo se v večernih urah vrnili do avtobusa, ki nas je zopet popeljal proti naši domovini Sloveniji. V enem dnevu smo obiskali dve državi in izvedeli veliko zanimivih in poučnih stvari.

Anja
Zavr1, 3. F

Ogled Tehniškega muzeja München,

8. 4. 2011

Kljub zgodnjemu odhodu smo se vsi veseli in polni pričakovanja zagnali na avtobus. Bilo nas je kar veliko, zato smo hitro zapolnili prazna mesta in se seveda preekali, kje bo kdo sedel. Po začetni evforiji pa nas je kmalu premagal spanec in po

še na ogled Olimpijskega stolpa zgrajenega v Olimpijskem parku. Tam smo se z dvigalom povzpeli na 190 metrov visoko razgledno ploščad. Prečudovit razgled odpira pogled tudi na svetovno znano Allianz Arena, BMW-jev muzej ter fantastično mesto München.

Kmalu smo se odpravili proti domu in že na avtobusu smo obujali spomine na doživetij poln dan.

Lea Klančnik, 1. N

šestih urah vožnje in dveh manjših postankih smo končno prispeli na naš cilj, v München. Sestopili smo z avtobusa in komaj pričakali začetek ogleda Nemškega muzeja, ki je bil prvi na našem seznamu. Točno ta je eden najboljših tehniških muzejev na svetu in je raj za ljubitelje tehnike, znanosti, fizike in astronomije. Seveda smo vsi pričakovali voden ogled, saj je bil na našem seznamu tudi ogled astronomije, vendar so ta del ravno prenavljali in smo se na ogled lahko odpravili sami. Tako smo si lahko ogledali dele muzeja, ki so nas zanimali, tiste bolj "dolgočasne" pa smo preskočili.

Po nekaj urah ogleda muzeja, kosila v muzejski restavraciji, novega znanja in polni zadovoljstva smo se s kar krepko zamudo odpravili

Dunaj - Bratislava, 7. 4. 2011

Bilo je neobičajno četrtkovo jutro, saj nas je "rana ura zlata ura" zgodaj poklicala na avtobusno postajo v Kranju.

V tolažbo nam je bil prosti čas, ki smo ga med dolgo vožnjo z avtobusom izkoristili predvsem za "spanje".

Na meji z Avstrijo nas je streznil vodičkin glas, naznanjajoč prve predstavitve dijakov. V parih so nam predstavili znamenitosti Avstrije na splošno, znamenite avstrijske jedi, kratko vladavino Habsburžanov ...

Med vožnjo skozi Gradec je te predstavitve

temeljito dopolnila vodička. Nato smo prispeli do avstrijske prestolnice - Dunaja. Kot dramilo nam je služil avtobusni ogled mesta, s katerega je bilo moč videti Belvedere, Karlovo cerkev, znamenito dunajsko opero, cesarski dvor

smo korakali mimo srednjeveškega obzidja, Michalovega mosta in stolpa, na katerega smo se tudi povzpeli, z dvigalom seveda.

Po prostem času smo kasneje iz avtobusa videli palačo madžarskega kraljevega dvora ter Palfy palačo, prizorišče koncerta 6-letnega dečka

Wolfganga Amadeusa Mozarta, Martinovo katedralo, nato pa je sledil ogled Devinskega gradu z deviškimi stolpom. Sledilo je še nekaj predstavitev, nato pa obisk bratislavskega gradu z izjemnim razgledom na mesto. Vrnitev v mestno jedro nam je prinesla še nekaj besed vodičke in prostega časa.

Utrujeni in željni hotel-skih sob, v katerih bi se spočili, smo se odpravi-

li na večerjo in se odplazili v sobe.

Novo jutro nam je obetalo nove ogledе. Po zajtrku smo zapustili prostore Jurkega doma, se usedli v avtobus in se s kolesi pod nogami odpravili nazaj do Dunaja. Tu nas je pričakal Schönbrunski živalski vrt, katerega smo si ogledovali samostojno.

Sledil je ogled Schönbrunškega dvorca -

Hofburg, različne muzeje, parlament, mestno hišo in še bi lahko naštevali.

Nato smo se ustavili v središču mesta in se sprehodili po mestu, kjer smo si ogledali Hofburg, Albertino, videli smo celo cesarske grobnice, kjer so pokopani vsi pomembnejši člani habsburške rodbine. Zaneslo nas je tudi do cerkve sv. Štefana, Zacherlove hiše, ki je delo Jožeta Plečnika ter do Mozartove hiše, v kateri je umetnik bival zadnjih 7 let življenja. Vmes so dijaki predstavljali svoje ugotovitve, vsem najljubši pa je bil oddih. Po njem smo zopet zasedli avtobus in ga usmerili proti Bratislavi.

V Bratislavi smo napolnili sobe Hotela Jurki dom in se iz njih prikazali šele zjutraj.

Tako smo naslednjega dne po zajtrku nadaljevali z ekskurzijo in se odpravili do srednjeveškega mestnega jedra. Začeli smo pri Slovenske narodne divadlo, kakor Slovaki imenujejo Slovaško narodno gledališče. Po še nekaj predstavitev

kljub svoji ogromni površini je Habsburžanom predstavljal le "hišo za oddih ob koncu tedna". Ob vodnjaku na vrtu Schönbrunnskega dvorca smo si vzeli krajši oddih, nato pa se odpravili na dolgo pot do doma. V večernih urah smo dosegli cilj in se izkrcali na glavni avtobusni postaji v Kranju.

Nika Berčič, 1. M

KULTURNI DNEVI

Vipava, Ajdovščina, 13. 4. 2011

Vsi dijaki prvih letnikov BC Naklo smo se odpravili na ogled Vipave in Ajdovščine.

Z avtobusom smo se najprej odpeljali do Vipave, do koder je bila dobra ura vožnje. Tam smo si ogledali enega od izvirov reke Vipave. Voda občasno naraste in poplavi okoliško območje, vendar ne naredi hujše škode, ker ni deroča. Ogledali smo si Lanthierijev dvorec z edinstvenim parkom na pobočju vasi, grad Tabor in Plečnikov spomenik NOB ob parku. Prav tako smo si

ogledali tudi najstarejši kulturni spomenik, in sicer dva egipčanska sarkofaga, stara preko 4500 let, ki sta bila prepeljana iz Starega Egipta. Med Napoleonovim vojaškim pohodom naj bi po

naključju odkopali kamniti blok s trojezičnim napisom, ki so ga veliko kasneje prepeljali v Vipavo.

Nato smo se odpeljali v Ajdovščino, kjer smo se sprehodili okoli obzidja Castra in si za tem ogledali še Muzej Ajdovščina. V njem je zbirka fosilov ter arheološka zbirka s poudarkom na rimskodobni Ajdovščini.

Po kratkem premoru smo si ogledali mesto, nato pa se odpravili na avtobuse, kjer smo oddali delovne liste, ki smo jih med potjo reševali.

Gašper Stanonik, 1. BF

Antonín Dvořák: Rusalka

V prvem dejanju spoznamo Rusalko, hčerko povodnega moža, ki se je zaljubila v človeka - smrtnika, zato želi postati ženska. Očeta prosi za pomoč in ker vztraja, ji pove, da ji lahko pomaga le Ježibaba. Rusalka s pomočjo Ježibabinega čarobnega napoja postane ženska. Ko je princ na lovu, ob jezeru zagleda spečo lepotic in se vanjo zaljubi.

V drugem dejanju se princ in Rusalka pripravljata na poroko, vendar Rusalka spozna, da nikoli ne bo občutila strasti, pač pa le bolečino. Zopet se obrne po pomoč k očetu, ki prekolne kneza, ker je kriv za Rusalkino žalost.

V tretjem dejanju Rusalka prosi Ježibabo, naj ji pomaga umreti. Ta ji postavi pogoj - ubiti mora princa, česar pa Rusalka ne zmore, zato ostane za vedno na dnu jezera, v katerega s svetlikanjem vabi ljudi, ki se tam utopijo.

Princ poišče jezero, kliče prelepo deklico in jo prosi odpuščanja. Želi si jo še zadnjič poljubiti. Rusalka se prošnji ne more upreti in poljubita se s strastjo, po kateri sta oba hrepenela. Princ izdihne v njenem naročju.

Mnenja dijakov 3. BF razreda:

Predstava se mi je, glede na to, da sem bil prvič v operi, zdela zelo zanimiva, z dobro organizacijo in programom. Takšen večer bi morali organizirati večkrat.

*

Opera mi ni bila všeč zaradi neudobnih sedežev, trajanja predstave, pa še ljubitelj opernega petja nisem. Drugače pa je bila to zame nova izkušnja, ki je ne nameravam ravno velikokrat ponoviti.

*

Opera mi je bila všeč, saj je bila to prva opera, ki sem si jo ogledala. Operni pevci so bili zares odlični. Odličen je bil tudi orkester, pa tudi sama zgodba je bila zelo dobra. Predstava bi lahko bila malo krajša, saj se mi je konec kar malo vlekel.

*

Opera mi je bila všeč, čeprav je bila peta v češčini.

*

Sama predstava je bila z vidika gledališča dobro izvedena, orkester in vokal pevcev sta bila odlična. Slaba lastnost je bila le neprimernost prostora, stranski sedeži in ograja je na čase izjemno pokvarila vzdušje, saj je bilo težko slediti predstavi. Škoda je bila, da so podnapisi na čase zaostajali, ali pa so bili celo izklopljeni.

*

Rusalka mi je bila všeč, ker take vrste predstave še nisem nikoli gledala. Sama uprizoritev igre je bila super, vendar se je zadnji del predstave preveč razvlekel, čeprav mogoče to niti ni bilo potrebno.

*

Rusalka je bila vokalno dobro izvedena, tudi scena in kostumi so bili dobri. Zmotili so me le nadnapisi, ki so se slabo videli. Celotna predstava se mi je zdela le nekoliko predolga.

Mnenja dijakov 2. L razreda:

Predstava mi je bila všeč, le obleke dvorjanov so se mi zdele smešne, ampak na nek način zanimive.

*

Najlepše od vseh je po mojem mnenju pela Rusalka. Zelo so mi bile všeč tudi obleke dvorjanov, ki so bile nekaj posebnega. Nekoliko se mi je "vlekel" le konec.

*

Kljub temu da je bila opera pravljica, je vse izgledalo zelo realno. Le malce predolgo je bilo.

*

Bila je najboljša opera, kar sem jih kdajkoli gledala. Najbolj mi je bila všeč vodna vila, ki je najbolj migala z repom. Konec se je preveč vlekel.

*

Izjemni glasovi pevk. Všeč mi je bil tudi češki jezik. Zelo me je motilo, da na koncu ni bilo podnapisov, prav tako je bil konec preveč razvlečen. Izjemno lepa scena.

*

Cela predstava mi je bila zelo všeč. Srna je bila po mojem mnenju nepotrebna. Tudi podnapisi niso bili najboljši. Zelo dobre obleke, zelo lepo odpeta opera in zaigrana glasba (orkester). Predstava je bila zelo dobra.

*

Meni je bila opera zelo všeč, ne samo zaradi odličnega petja, temveč tudi zaradi fenomenalnega igranja orkestra.

*

Nastopajoči so odlično opravili svoje vloge. Opera je imela v redu zgodbo, vendar je bila občasno dolgočasna.

*

To je bil moj prvi ogled opere. Glasba mi je bila všeč. Še bolje bi bilo, če bi bila predstava v slovenščini.

*

To je bila moja prva opera, zato je ne morem dobro oceniti.

*

Všeč so mi bile vodne vile. Zelo sem se nasmejala levi vili. Zelo všeč mi je bil orkester, dobro obleko je imel vodni mož. Najboljši pa so bili plesalci, imela pa sem zelo slabo pozicijo - drog pred očmi.

Ocena Molièrove komedije Skopuh

Predstava je bila zelo zabavna in smešna. Zgodba govori o skopuhu, ki se je želel poročiti z mladim dekletom, v katero je bil zaljubljen tudi njegov sin. Njegova hči pa je bila zaljubljena v skopuhovega služabnika, s katerim se ni smela poročiti. Ta skopuh je imel doma na stranišču v skrinjici skritih 10.000 zlatnikov. Denarja je imel veliko, vendar ga ni želel porabiti v dobre namene. Pri stvarih, ki jih je bilo potrebno plačati, je bil zelo skromen.

Na koncu so bili vsi srečni: skopuhova otroka se poročita, skopuh pa ostane sam s svojim denarjem, vesel, da mu ni bilo treba plačati poroke. Predstava je bila zelo zabavna in humoristična, zato je pritegnila veliko pozornost mladih gledalcev. Tudi njena vsebina ni bila dolgočasna in nerazumljiva. Seveda pa je dobra predstava odvisna predvsem od igralcev, ki so svoje vloge odlično odigrali. Skratka, odlična predstava.

Tamara Pestotnik, 1. L

Ocena Molièrove komedije Skopuh

V ponedeljek, 6. 12. 2010, smo si ogledali predstavo Skopuh v Mestnem gledališču ljubljanskem.

Skopuh se je z načrtnim varčevanjem in odrekanjem dokopal do bogastva. To pa mu je predstavljalo večje breme kot koristi. Vedno ga

je bilo strah, da bo denar izgubil ali mu ga bo kdo ukradel. Sicer pa je živel skromno življenje. Predstava mi je bila všeč, saj je bila zgodba zelo nazorno predstavljena in tako sem ji lahko sledila. Igralci so odlično odigrali svoje vloge, predvsem Gregor Čušin v vlogi skopuha. Všeč mi je bilo, ker so igralci večkrat izpostavili stik z gledalci in s tem popestrili samo igro. Venomer smo spremljali omaro, ki so jo vozili po odru. Ni mi bilo všeč, ker so nekaj malega govorili tudi v francoščini, katere ne razumem.

Mislim pa, da bi se predstava lahko končala v krajšem času, kot se je sicer. Predstavo bi ocenila z oceno 5.

Petra Trček, 3. F

PROJEKTNA DNEVA

Na naši šoli smo 7. in 8. aprila 2011 imeli projektna dneva. Mentorji so pripravili različne delavnice, od katerih si je vsak dijak izbral eno. Jaz sem se odločila za delavnico z naslovom Reportaža, zaradi veselja do pisanja člankov in urejanja šolskega časopisa Mlade brazde.

Šest dijakov je pripravljalo reportažo, zato so po delavnicah spraševali dijake, kaj delajo in jih nato pri njihovem delu še fotografirali.

Ostali smo pripravljali gradivo za to številko šolskega časopisa. Zapisali smo nekaj člankov o dogodkih letošnjega šolskega leta, križanko, osmerosmerko in sudoku ter začeli z urejanjem. Šolski časopis smo dopolnili tudi z datumi dogodkov, ki se bodo in so se že zgodili. Na koncu smo uredili še končno predstavitev za zaključek projektnih dni, s katero smo predstavili svoje delo drugim dijakom.

Z delom na projektnih dnevih sem bila zelo zadovoljna, saj sem se naučila veliko novega o izdelavi časopisa in pridobila med dijaki, s katerimi smo bili v skupini, tudi nova prijateljstva.

Mateja Potrbin, 3. E

Iz našega razreda nas je 9 dijakinj izdelovalo aranžmaje za razstavo pod vodstvom Sabine Šegula. Zbrale smo se pred aranžersko delavnico in ob 7.30 začele z delom. Prvi dan smo barvale lesene deske, ki so kasneje postale deli piščančkov. Kljune smo barvale na oranžno, telo pa na vijolično in modro. Naslednji dan smo dobile lesene okvirje, vsaka enega, potem pa je dobila vsaka skupina drugačno nalogo.

V moji skupini smo bile Ajda, Manca in jaz. Že omenjene okvirje smo pobarvale na modro, oranžno in vijolično. Ko so bili okvirji suhi, smo morali vanje splesti mrežo, na katero smo kasneje obesili kravate narejene iz dekorativnega papirja. Za konec smo pospravile učilnico in skrile sledi o kakršnemkoli delu z barvami.

Na projektnih dnevih smo zelo uživali in že ob misli, da nam bo odpadel pouk, se nam je na ustih narisal nasmeh.

Eva Horvat, 3. E

LITERARNI PRISPEVKI

Neminljivost

Srce se v prsih
trga mi
od bolečine ...

Že sveča izgori.
Ugasne luč oči.
Življenje mine.

Tok reke zajezi
človeška iznajdljiva roka,
ustaviti moč ga ni!
Pač smer njegovo spremeni,
je res lahko izpriditi otroka,
o, hudourniki!

Se kamen v vodi potopi
in reka v morju se izgubi,
a dobro delo le živi.

Živi ko kamen v gorju
in reka v morju,
a duh v vesolju.

Očetu

Naj mi solza
vzbudi spomin
na tvoja lica.
Moj naj jok vzbudi spomine,
ki jih skriva zvok tišine.
Naj ta trenutek hitro mine,
ko krsta se spusti v globine.
Naj trobenta ponovno zaigra,
da pade kaplja z neba.
Naj dež opere solze mi z oči,
da spoznam; da te več ni!

Uroš Česen

Uroš Česen

Brezbrižna tišina
je nočna idila.

Je fanta pustila,
je solze izpustila.

Ta fant je jokal in stokal,
se njej je zaklel,
ponoči na sredo si življenje bo vzel!
Dekle ni jokala, za drugim letala,
ni žal ji bilo, je napako spoznala,
rešitve ni blo.

Prišla je sreda in prišla je noč,
ko fant je spoznal;
da tega ni vredna, bo drugo izbral!

Dekle je jokala, ji žal je bilo,
nož je vzela in šla čez roko.
Kri je pritekla, je padla na tla,
jo našla je mati naslednji dan!

Uroš Česen

Ko tišina noči spregovori,
ko lunin sijaj zbledi,
se zasliši glas,
močan krepak, mnogim poznan!

Ni ga strah priznati,
ni ga sram pripovedovati
o ljubezni, ki v njem tli.
Ni bolečina in ne strah,
ki vzel bi mu ljubezen.
Ni mu žal, da ljubi,
ker ljubezen se mu vrača,
ni mu žal, da ljubi,
ker nasmeh na obrazu se mu vrača!
Ponovno mu srce igra,
ponovno se um s telesom igra,
ponovno se mu želja je izpolnila,
mu srce in dušo z ljubeznijo napojila!

Uroš Česen

Konsi

Knjiga lista se,
mi učimo se ne.
Knjiga = je za 5,
pamet pa za 10.
5 je večji od 10,
če v glavo si zadet.

Ana Podobnik

življenje = ∞ potovanje
potovanje = ∞ iskanje
kaj iščemo?
 $X \gg, x = ?$
 $1000x = 1000$ iskanj
iskanje = življenjsko potovanje
kam potuješ ti?

nindija

5 : 20 težke oči, men se v šolo mudi
... šola gabi se mi
3. ura - pišemo test
 $(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$ tole bo 5

Dosti!!!

Počitnice bi rad!
Morje je modro ...
to si želim ...
En mesec je mimo
... dolgčas mi je, rad bi šolo.

Ljubezen

Ljubezen je prelepa stvar,
ki nikoli ne poneha in nikoli
ne upeha. Zaljubljenih je več
ljudi, ki prav bolni so od nje.

A ljubezen ni le to, ljubezen
tudi je propad, ki tare vsa srca.
A če rad imaš ljubezen, te tudi
ona rada ima.

KB

Grobovi

Veter brije, dež prši,
tiha noč od juga gre.
Cvetje po grobovih drhti,
pod zemljo kosti trohne.
Smrt sodnik čez zemljo gre.

KB

Morje

Valovi šumeči mi
v srcu šumijo. Jadra razvijaj,
da ladja bo šla.
Vetra mi pošlji, da jadra letijo.
Viharje odganjaj, da strah
me ne žene.

Pa kaj bi zdaj peli, če
morje peneče bo svet
obrnilo na svoje pleče.
A duša morja ostala
vedno enaka.

KB

Denar

Denar sveta vladar,
že vsak v žepu te ima.
A vsak ni srečen, če te ima.
Prinašaš resda srečo, ampak
meni je ne daš. Res si vreden,
nekaj res, a zame si le star papir.

KB

Beseda je kratka, vendar vsebuje vse:
pomeni telo, dušo, življenje in trpljenje.
Čutimo jo, kot občutimo toplino krvi,
vdihamo jo kot svež pomladni zrak,
nosimo jo v sebi, kot nosimo svoje misli.
A to ni samo beseda, to je neizrazljivo stanje,
ki ga označuje osem črk ...

Martin

Matilda s koso

V temi, v mraku
Matilda grozi bedaku,

mu glavo odseka,
da teče krvava reka.

Tla so krvava,
krvava je vsa trava.

KŠ

zlomila roko. Eva je nadrla nadobudneža in pomagala sestri, da se je pobrala. Luka se jima je opravičil in povedal veselo novico. Njihova mama jim je namreč rekla, da smejo v kino. V pol ure so bili nared za odhod. Vendar se jim je mama le nasmejela in jim povedala, da je njihov film šele zvečer. Zopet so se preoblekli v delovna oblačila in pomagali pri hiši. Končno je prišel večer in mama jih je odpeljala do kina. Ko so v vrsti čakali na nakup vstopnic, se je Luka z mislimi oddaljil. V sosednji vrsti mu je nasproti stalo lepo dekle in se prijazno nasmihalo, ne-

POČITNICE

Nejc Česen

Bil je tretji dan počitnic. Zunaj je bilo že lepo toplo in vsako jutro te je zbudilo prijazno sonce, ko je posijalo v sobo. Brata Matic in Luka sta se zbudila tik ob zori in potihoma odšla v sobo svojih mlajših sester. Počasi sta odprla vrata in stopila k posteljama. Spogledala sta se in naenkrat zavpila: "BUUU!!" Prestrašeni Daša in Eva sta skočili iz postelje in Daša si je pri tem skoraj

dolgo zatem pa izginilo v zatemnjeno sobo. Začela se je romantična komedija. Med filmom se je Luka ozrl po dvorani in opazil, da v isti vrsti, le tri sedeže stran sedi nasmejana lepotica iz vrste. Do konca filma je Luka razmišljal le o dekletu, ki mu je bilo zelo všeč. Daša, ki je opazila, koga gleda, se mu je nasmejela in mu povedala, da je to njena sošolka, ki živi v sosednji ulici. Luka je oblila rdečica in poskočilo mu je srce. Končno se je film končal. Odšli so iz dvorane in Luka je vsepovsod iskal Dašino sošolko.

Naročil je bratu in sestrama, naj ga počakajo. Našel jo je pri prodajalni s "kocicami". Sprva ni upal k njej, nato pa se je opogumil. Predstavil se ji je in jo povabil na pijačo.
(se nadaljuje)

LET NAD KUKAVIČJIM GNEZDOM OZIROMA KRITIČNOST IN SPREJEMLJIVOST POSAMEZNIKA V DRUŽBI

Vprašanja in odgovori: Sebastijan Zupančič

V prejšnjih dneh sem našel nekaj prostega časa in sem si ogledal film režiserja Miloša Formana *Let nad kukavičjim gnezdrom*. Film sem z užitkom pogledal in moram priznati, da me je vsebina močno ganila. Tako mi je film dal nekaj idej in pogledov, ki so se skozi razmišljanja osnovala v moj intervju.

Naslovnica filma

OPOZORILO: vprašanja in odgovori so nastali izključno moje ideje in razmišljanja in nimajo nobene neposredne povezave s filmom. Prav tako so intervju in osebe v njem popolnoma domišljajske narave. Želim vam zanimivo branje!

Gospod A.V., nekdanji komisijski uslužbenec zdravstvene ustanove za Boljše in normalno počutje, mi je v svoji celici naklonil nekaj minut časa, da sem ga lahko povprašal nekaj malih detajlov o njegovi problematiki z drugimi ljudmi in nekaj malega o njegovi problematiki s samim seboj.

A. V. je postal znan s svojimi učbeniki in knjigami ter predavanji o psihologiji ljudi, normah normalnosti in družbeni ureditvi z zdravim počutjem. Zaradi nestrinjanj z direktorjem zdravstvene ustanove za Boljše in normalno počutje je bil prisilno suspendiran s svojega delovnega mesta. Zaradi svojih nadaljnjih zborovanj in predavanj je komisija zdravstvene ustanove za Boljše in normalno počutje odločila, da A. V. nemoralno, neetično in manipulativno vpliva na mladino in ga podobno kot prvega grškega filozofa Sokrata odstranila iz (javnega) življenja. Zaprla ga je v lastno umobolnico.

Gospod A. V., veseli me, da sem dobil nekaj dragocenih minut tukaj v vaši izolirani celici. Ker pa sam nimam ravno veliko časa, bi rad ves najin pogovor karseda hitro obrnil na bistvo.

Kaj vas je pravzaprav napeljalo do tega, da ste začeli pisati učbenike o psihologiji človeka in to na vašem delovnem mestu, čeprav so bili vsi učbeniki že izdani in se je celotna zdravstvena komisija ravnala po njih?

Do tega me je napeljalo razmišljanje o ljudeh, ki smo jih sprejemali v našo ustanovo. Ves čas sem imel občutek, da so ti ljudje taki, kakršni pač so ne toliko zaradi svojih notranjih travm, temveč zaradi zunanjega pritiska. In odkrito priznam, da tudi zaradi pritiskov naše zdravstvene ustanove. Hotel sem pač ustvariti nov ponatis.

Torej bi si drznili reči, da ste začeli spreminjati bolj komisijo in vašo ustanovo kot ljudi, ki ste jih sprejemali vanjo?

Hehe, lahko bi se reklo tako (globoko vdihne in rahlo potrka na 5 centimetrsko steklo, ki naju loči). Zdrav razum mi je dopovedoval, da je nesmiselno zdraviti tiste, ki jih sami pokvarimo, temveč, da se moramo truditi v smeri zdravega vzgajanja ljudi in paziti, kako naša mladina odrašča in kakšne pogoje jim postavljamo.

Ravnokar ste omenili "zdrav razum" ...

Hahaha, da, omenil sem ga. Še vedno verjamem tistemu, kar izrečem.

Pohvalno. In kje je prišlo do glavnih nestrinjanj z gospodom direktorjem zdravstvene ustanove za Boljše in normalno počutje?

Glavna nestrinjanja so se pojavila, ko sem odkrito predpostavil svoje ideje in reforme o predrugačenju naših metod zdravljenja. Nihče me ni poslušal. Celu odpustili so me z delovnega mesta. Kasneje sem iz lastnega žepa organiziral različna predavanja in zborovanja z nekaterimi bivšimi člani naše zbornice. Nekega večera je na naš sestanek vdrla policija. Na sredini, obkrožen s kupom oboroženih policistov, je stal sam gospod direktor. Kaj se je zgodilo kasneje, si lahko predstavljate sami.

Kot vidim, so vas poslali sem ...

Da, in to v paketu. Zelo utesnjenem.

In v čem je bilo pravzaprav bistvo vaših začetnih nestrinjanj z metodami ustanove in kasneje vaših zborovanj?

Zelo na kratko povedano; bistvo vseh nestrinjanj in mojih kasnejših zborovanj se je vrtelo okoli boja za pravice človeka in njegovega normalnega delovanja in počutja v človeški družbi. Tu izpostavljam predvsem zdravje posameznika in njegovo psihično stabilnost kjerkoli v stiku z drugimi ljudmi: ali v šoli ali v službi ali celo na avtobusu. Poskušal sem zajeti posameznika v vsaki situaciji z drugimi ljudmi.

Tako se nisem več poglobljal toliko v eksperimente in opazovanja, kako se človek spreminja pod vplivom psihičnih obremenitev, temveč katere vrste psihičnih obremenitev sploh začnejo vplivati nanj.

Pravkar sem dobil vtis, da ste začeli zdraviti ustanovo samo in ne toliko njihovih pacientov.

Lahko bi se reklo tako, da. Ampak kot vidite me sedaj ustanova zdravi sama. Morda mi je malce žal, ker se nisem, ko sem imel še možnost, bolj

potegnil za boljše prehrano. Jedilnik je zares dolgočasen ...

Še eno vprašanje pred zaključkom najinega pogovora: se sedaj, ko se zdravite, počutite kaj boljše kot prej, ko ste bili "psihično bolni"?

Počutim se enako, na trenutke slabše, na trenutke boljše. Včasih dobim potrdilo, da grem lahko s poostrenim nadzorstvom celo med "normalne" ljudi. In takrat mi je dosti lažje. Recimo nikoli se mi ni zdelo spodobno pljuvati po tleh, ko sem bil še zaposlen v komisiji. Sedaj pa lahko mirne volje pljuvam, kjer hočem. Če me kdaj kdo vpraša: "Kje pa so vaše manire??" mu lahko samo mirno pokažem svoj zdravstveni kartonček in je vse v redu. In tudi na ulici mi je velikokrat šla po glavi znana melodija, vendar je nisem nikoli pel, ker sem se bal, da bodo ljudje mislili, da sem pijan. Sedaj pa prepevam po mili volji na ves glas, da me vsi slišijo. Če pa se kdo obregne vame, mu samo pokažem svoj zdravstveni karton in že je vse v redu. Veste, norme normale niso toliko pogojene s tem, kako se obnašam, ampak s tem, kateri kartonček nosim v žepu.

Torej po vašem mnenju družba narekuje normalnost?

Absolutno.

In po vašem mnenju tudi družba spreminja norme normalnosti?

Absolutno. Vse se zdi kakor v reklamah. Danes je normalno, da se na televizijem ekranu pojavi moški in pol ure naklada o tem, kako bele so lahko vaše srajce (čeprav ste v trgovini kupili zeleno majico) ... Ali pa to, da vas na poti v šolo ustavi nek moški in vam v roke potiska letake za neke trapaste zabave - čeprav ste prišli v šolo. Vendar vse to je normalno, saj se dogaja vsak dan.

LITERARNI NATEČAJI

Srednješolski natečaj za najboljši haiku

Gimnazija Vič je v letošnjem šolskem letu organizirala že 11. srednješolski natečaj v pisanju haikujev. Letos se je natečaja v vseh jezikih udeležilo okrog 700 dijakinj in dijakov iz cele Slovenije. Novost letošnjega natečaja so bili haikuji v francoščini in italijanščini.

Zaključna prireditev z recitalom in podelitvijo nagrad je potekala v Cankarjevem domu v četrtek, 7. aprila. Prireditev je imela naslov "Pesem je moj pravi obraz". Častni gost je bil gospod Takeshi Munemura, prvi sekretar japonskega veleposlaništva v Ljubljani.

Natečaja sem se udeležil tudi sam s svojimi petimi haikui. Moje pesnitve so bile nagrajene, tako da sem imel čast se udeležiti dogodka.

Preden pa navedem svoje haikuje, pa bi rad sploh povzel, kaj haiku pravzaprav je.

Haiku je trivrstična pesniška oblika, japonskega izvora. Danes velja za najbolj razširjeno pesniško obliko na svetu. Kot kaže je njena kratka forma, po drugi strani pa filozofska, intuitivna, globoka vsebina, idealna duhovna hrana za sodobnega človeka, ki marsikdaj nima časa opaziti sebe, svojih resničnih potreb in drugih ljudi.

S poskusom ujeti vse elemente starega in novega haikuja so nastale naslednje pesnitve:

Svobodna poezija
ne rabim črnila
pišem z življenjem.

Pobegla reka
kje ti je struga
in kje je moj dom?

Kaj ste pustili
vroči plamen, nočni sij?
Le črne kosti narave.

Tvoja pisma
pisava polna
tujine.

Učilnica -
morala
polomljenih ravnil.

Še za konec: s prireditvijo sem bil zelo zadovoljen. Upam, da bodo v naslednjih letih še podobne priložnosti, da mi, dijaki, objavimo svoje pesmi na takšnih in podobnih natečajih. Zato upam, da se nas bo v prihodnjih letih, podobnih natečajev udeležilo čim več.

Sebastijan Zupančič, 2. F

OBŠOLSKE DEJAVNOSTI

INFORMATIVNA DNEVA 2011

Tako kot vsako leto smo se tudi letos zelo skrbno pripravljali na prihajajoča informativna dneva.

V petek in soboto smo skušali čim bolj slikovito prikazati življenje in delo na naši šoli učencem, ki se letos vpisujejo v srednješolske programe. Bodoči dijaki so po kratkem kulturnem vložku prisluhnili predstavitvi posameznih programov - biotehniške gimnazije, srednjega strokovnega izobraževanja ter nižjega in poklicnega izobraževanja, nato pa so se sprehodili po šoli in obiskali nekaj delovnih skupin, v katerih so se predstavili dijaki skupaj z mentorji, šolsko knjižnico, učilnice, laboratorije, športno dvorano ...

Predstavitve delovnih skupin:

HLEV: dijaki so predstavljali praktični pouk za kmetijske programe.

MEHANIČNA DELAVNICA: obdelovali in stružili so les ter pokazali potek dela v delavnici.

KONJSKI HLEV: predstavili so konje in kako poteka delo z njimi.

ARANŽIRANJE: dijakinje so izdelovale konstrukcije za dekoracijo dvorane, bodočim dijakinjam so pomagale pri praktičnem izdelovanju šopkov.

MEDPREDMETNO POVEZOVANJE: pisali so Winterstories - zimske zgodbe, da bi dijakom iz drugih držav povedali, kako doživljamo zimo v Sloveniji.

SPEKTROMETRIJA: določali so število fosfatov v zemlji.

BIOTEHNOLOGIJA: na substratu (mleku) so določali mlečno kislino - merili so s pH- metrom in delovne mikroorganizme opazovali pod mikroskopom.

ŽIVLJENJE V TLEH: dijaki so izdelovali plakate s slikami živali, ki živijo v tleh, drugi so izdelovali kompost in ugotavljali, kaj sodi vanj in kaj ne, tretji pa so izdelali profil tal in to shematično prikazali na plakatu.

ASTRONOMIJA: s teleskopom so opazovali nebo in predstavljali astronomski krožek.

NAČRTOVANJE VRTOV: dijaki so izdelovali skice načrtovanja vrtov.

ZAVAROVANE RASTILNE: izdelovali so knjigo o zavarovanih rastlinah, z maketo so prikazali mokrišče, predstavili modul uporabnost rastlin in eko šolo na BC Naklo.

GOSPODINJSKA DELAVNICA: pripravili so pogrinjek za dva in razstavili nekaj izdelkov, ki jih izdelujejo pri praktičnem pouku.

KALITEV SEMEN: šteli so semena in jih dali kaliti, na koncu pa so prešteli, koliko jih je propadlo in koliko skalilo.

PEKARSKA DELAVNICA: pekli so bombetke s sezamom in kruh.

SLAŠČIČARSKA DELAVNICA: v delavnici so izdelovali sladice, ki so jih bodoči dijaki lahko tudi poskusili.

SADJARSKA DELAVNICA: izdelali so sokove različnih okusov in jih ponudili.

ŠKL ODBOJKA IN KOŠARKA: dijaki so predstavljali krožek ŠKL.

ROCK SKUPINA: predstavljali so na šoli ustanovljeno rock skupino.

PLESNO-NAVIJAŠKA SKUPINA: dekleta so zaplesala ples, s katerim ponavadi popestrijo šolska športna tekmovanja.

LIKOVNO SNOVANJE: dijaki so barvali okvirje in predmete v harmoniji toplih ali hladnih barv.

RASTLINJAK: v rastlinjaku so dijaki predstavljali, kako poteka praktični pouk hortikulturenega tehnika in vrtnarja.

PEVSKI ZBOR: učenke so imele vaje in prepevale znane pesmi.

INFO točka: Na info točki so se ustavili vsi, ki so jih zanimala še kakšne dodatne informacije o šoli.

Kaj so spraševali?

Najbolj jih je zanimala razlika med srednjim poklicnim in tehniškim programom, razlika med gimnazijo in štiriletnim tehniškim programom, prometne povezave, dodatna učna pomoč, poklicno-tehniški programi in sprejem 1. letnikov.

INTERVJU Z RAVNATELJICO GOSPO ANDREJO AHČIN

Na koncu informativnih dni smo dijakinje naredile še kratek intervju z ravnateljico Andrejo Ahčin.

Kako so potekale priprave na informativna dneva?

Priprave za organizacijo se začnejo kar nekaj tednov prej. Posebne priprave so bile potrebne za kulturni program in izvedbo posameznih delavnic. V kulturnem programu ste se na kratko predstavili dijaki, potem smo predstavili predmetnike in potek pouka na šoli. Na delavnicah so sodelovali vsi dijaki z mentorji in na kratko predstavili, kako poteka praktični in teoretični pouk pri posameznih programih.

Drugače pa želimo predstaviti naš vsakdanji utrip, naše vsakdanje delo in življenje na šoli, za ta del se pa pripravljamo vsak dan, saj je šola vedno polna vas dijakov, staršev kot tudi drugih gostov.

Ali je obisk informativnih dni izpolnil pričakovanja?

Da. Zanimanja za vse naše programe je bilo veliko. To nas veseli.

Kako bo s prostori, če bo tako množičen vpis kot v tem šolskem letu?

S prostori ne bo veliko sprememb. Nekaj sprememb bo morda potrebnih pri organizaciji, npr.: pri razdeljevanju malice.

Brez skrbi, za učenje in nove izzive, bo dovolj prostora, če si bomo le želeli.

IZMENJAVE 2010/11

BC NAKLO - DVOJEZIČNA ZVEZNA TRGOVSKA AKADEMIJA CELOVEC (14. 3.–18. 3. 2011)

Po dolgem zasledovanju sva jih končno ujeli in natančno izprašali ... Naše gostje iz Celovca, ki so bile od 14. 3. do 18. 3. 2011 pri nas na izmenjavi.

V goste so prišle 4 dijakinje: Lisa, Barbara, Valentina in Iris.

Gostile pa so jih 4 naše dijakinje: Manca in Laura iz 1. M ter Mojca in Katja iz 1. L.

Na kratko so nama povedale svoje vtise in spoznanja o naši šoli in Sloveniji:

Lisa:

“Moja izmenjava je bila Katja. Tukaj sem se veliko naučila, šola mi je bila všeč. Spoznala sem tudi nekaj novih prijateljev in Katjo povabila k nam v Avstrijo.”

Barbara:

“Moja izmenjava je bila Mojca. Zelo dobro sva se razumeli, obisk Slovenije pa mi je tudi zelo pomagal pri učenju in izpopolnjevanju slovnice. Pouk tu pri vas se zelo razlikuje od našega v Celovcu.”

Valentina:

“Moja izmenjava je bila Manca. Doma sem iz Celovca. Tukaj v Sloveniji smo si ogledali veliko

stvari. Na šoli mi je všeč, se pa naša in vaša šola zelo razlikujeta. Npr. nikoli nimamo malice tako zgodaj kot vi, pouk pa imamo tudi popoldne.”

Iris:

“Moja izmenjava je bila Laura. Zelo dobro sva se razumeli, prav tako mi je obisk veliko pomagal pri učenju slovenščine.”

Dekleta so spoznala našo šolo, naše družine, pokazali pa smo jim tudi nekaj slovenskih biserov, med njimi Piran, Portorož in Bohinj.

V šoli se učijo več jezikov: italijanščino, angleščino, nemščino, slovenščino.

Nismo pa samo gostili, odšli smo tudi v goste. Ana Oblak in Ana Končan iz 4. Č sta odšli na kmetijo v Bistrici pri Rožu, da bi izvedeli še kaj novega o predelavi mesa. Povedali sta, da se njihova predelava mesa od naše razlikuje po tem, da na Koroškem hrano zelo solijo. Imajo tudi drugačen odnos do dela, kot ga imamo mi.

Skratka, radi imamo izmenjave! ☺

O izmenjavi sta kot gostiteljici pisali tudi

Laura in Mojca:

Naporen, vendar zabaven teden

Bil je pust deževni ponedeljek, ko nas je ravnateljica po ozvočenju poklicala v zbornico. Čeprav smo vedele, zakaj nas kliče, nismo bile povsem sproščene.

Tam so nas čakala 4 dekleta malo starejša od nas. Skupaj smo sedle za mizo z ravnateljico in njeno pomočnico. Izvedele smo, kakšen program so nam pripravili, se na hitro predstavile in si zaupale pričakovanja. Pogostili so nas tudi s čajem, ki pa meni ni bil ravno v pomoč pri do-brem vtisu. Ko sem hotela vzeti vrečko iz skodelice in jo "ožeti" se je vrstica strgala in polila sem mizo v zbornici. Ups! Bilo mi je zelo nerodno, ko pa so se ostale posmejale, sem se nasmejala tudi sama in vedela, da bo teden še zabaven.

Prvi dan smo bile pri pouku, nad katerim so bila gostujoča dekleta presenečena. Pri njih ne sprašujejo toliko, kar se ne bi branili tudi mi. Učitelji pri nas veliko govorijo, pri njih se več pogovarjajo in jih je manj v razredu. Popoldan sva si z Iris ogledali Radovljico in si za večerjo privoščili pico. Naslednji dan po pouku smo raziskovali rove pod Kranjem. Bilo je zelo zanimivo. Nisem pa bila prepričana, kaj menijo naše gostiteljice, saj so se vmes večkrat po svoje zaklepetale. Do večera smo ostale v Kranju in se še malo bolje spoznale. Tretji dan nas je čakal Planšarski muzej in blejske "kremšnite". Vreme nam je malo ponagajalo, vendar smo si morje lahko ogledale v sončnem in toplem četrtku. Bile smo same ženske in to izkoristile za manjše nakupovanje. Posnele smo nekaj fotografij za spomin in občutile slane valove morja, ki pa potrebujejo še malo sonca, da bodo dosegli kopalno temperaturo. Zadnji večer smo preživele malo več časa skupaj in pozabile na nesramno

zgodnjo budilko.

Zadnji dan smo preživele v šolski pekarni. Najprej smo pekle pletenice, ki so nas z vonjem čisto omamile, nato pa smo se poigrale še s piškoti, ki smo jih okrasile s črno in belo čokolado, kokosom, nekatere napolnile z marmelado in marsikomu nadele nasmešek. Pri tem pa so nam poleg profesorice pomagali tudi pravi peki in slaščičarji.

Ob 12-ih nas je čakal še intervju o minulem tednu, ki mi bo prav gotovo za vedno ostal v spominu, tudi če mi iz glave uide nemška slovnica, bo ostalo nekaj, zaradi česar bi jo ujela nazaj.

Laura Šimnic, 1. M

Izmenjave so fantastične

Vse skupaj se je začelo takole ...

Okoli pol devete ure zjutraj so prispele v šolo in se zglasile pri ravnateljici, kjer smo se tudi spoznale ... Skupaj smo se usedle za mizo in popile čaj, ob tem pa tudi prijetno poklepetale. Potem smo odšle vsaka v svoj razred, kjer so se gostje spoznale tudi z našimi sošolci in si ob tem tudi ogledale šolo, spoznale naša pravila, navade itd., seveda pa so morale tudi sodelovati pri pouku, saj so med drugim prišle, da bi izboljšale svojo slovenščino. Dijakinje namreč prihajajo iz dvojezične šole, kar pomeni, da imajo pouk v slovenskem in nemškem jeziku. Za naše dijakinje je bilo tukaj vse popolnoma drugače. Pri njih se pouk začne ob 7.45 in traja tudi do 18. ure, vendar pa ne vsak dan. Pouk pri njih poteka drugače kot pri nas, ne hodijo iz učilnice v učilnico, pač pa so cel dan v eni učilnici. Najbolj nas je presenetilo, da nimajo omaric in so v šoli v čevljih. Gre za manjšo šolo, saj je v razredih samo po 18 učencev, na celi šoli pa je samo 200 dijakov. Zato so bile naše gostje kar malo presenečene, ko so videle, koliko dijakov je na naši šoli. Po pouku smo se odpravili do-

mov. Katja in Lisa v Britof pri Kranju, Laura in Iris v Zapuže pri Begunjah, Manca in Valentina v Medno pri Ljubljani, jaz in Barbara v Kranj. Ko sva z Barbaro hodili domov, sva se veliko pogovarjali o najinem življenju, šoli, državi ... Govorila je slovensko in moram reči, da ji je šlo zelo dobro, ob kakšnih besedah pa sva se prav lepo nasmejali. Naslednji dan smo najprej imele 7 ur pouka, nato pa smo s prof. Tino Križnar odšle na ogled Kranja in kranjskih rovov. V kranjskih rovih je bilo zelo mraz, vendar smo se klub temu kar zabavale in izvedele nekaj o drugi svetovni vojni. Po ogledu smo se odpravile v lokal v Kranju in preživele zelo prijeten večer. Učile smo se slovensko, nemško, se zabavale, spoznavale, itd.

V sredo smo imele prav tako 6 ur pouka, nato pa smo s profesoricama Moniko Rant in Tino Križnar odšle najprej v Bohinj k jezeru in nato v Planšarski muzej, kjer smo nekaj izvedele o izdelavi mlečnih izdelkov na planini in planšariji. Zatem smo odšle na Bled na znane "kremšnite", med vožnjo pa smo si ogledovale še znamenitosti Bleda. Po deževnem in kar malo napornem dnevu smo odšle domov. Prišel je četrtek, ki smo ga vse veselo čakale. Odpravile smo se v Piran! Tega dneva smo se vse zelo veselile. Zjutraj smo bile kar malo žalostne, ker je zelo deževalo, vendar pa nas je na morju čakalo presenečenje. Soonce☺!! Bile smo zelo vesele. Najprej smo se s profesoricama odpravile v mesto Piran in si ogledovale znamenitosti, nato pa odšle na jutranjo kavo. Kasneje smo imele dve uri prosto in odšle smo po nakupih ter po Piranu, ob tem pa zelo uživale in se kar prijetno nasmejale.☺

V Portorožu smo se sprehodile ob obali ter se ustavile na tržnici. Nato smo bile že pošteno lačne, zato smo se odpravile v picerijo in se tam zelo najedle, hrana pa je bila odlična. Na koncu smo se odpravile še v Sečoveljske soline. Tam smo se sprehodile po prijetnem sončku, v

muzeju smo si ogledale kratek film o solinah. Sprehod je trajal dobro uro in pol, zato smo bile proti koncu dneva zelo utrujene in smo v avtu zaspale, ko pa smo prišle v Kranj, smo imele poslovilno zabavo, saj je bil to naš zadnji skupni večer. Po zares napornem dnevu in v poznih urah smo se končno odpravile domov in takoj odšle spat.

Naslednje jutro smo se v šoli učile peke kruha in piškotov. Bilo je zares zabavno, saj smo to počele malo drugače kot pa običajno doma. Po zabavi s kruhom in piškoti smo odšle še na zadnje šolsko kosilo, nato pa k ravnateljici, kjer smo dale intervju za šolski časopis, Gorenjski glas ter radio Sora in Kranj. Sledilo je še poslavljanje, ki pa ni bilo prav prijetno, saj smo preživele res izjemen teden. Dijakinje iz Celovca so bile nad našo šolo in našimi kraji kar navdušene, zato so dejale, da bi še prišle na obisk. Imele smo se zares lepo!

Mislím, da so izmenjave fantastične. Preživela sem zelo lep teden. Z Barbaro sva se čudovito razumeli in postali pravi prijateljici. Zmenjali sva si tudi naslove in se zmenili, da ostaneva v stikih, izredno pa se že veselím naslednjega leta, ko se bomo dijakinje naše šole odpravile v Celovec.

Mislím, da je bila to za vsa dekleta lepa izkušnja.

Mojca Ribnikar 1. L

BC NAKLO – POLJSKO MESTO NAKŁO

Izmenjava dijakov iz prijateljskih srednjih šol v tujini, se mi zdi odlična priložnost za nova spoznanja, učenje angleščine in predvsem druženje. Tako spoznavamo različne načine učenja, navade in kulturo drugih narodov, hkrati pa razširimo tudi svoja obzorja ter povečamo samozavest.

Na prvo večdnevno izmenjavo se je odločilo priti 15 dijakov in dijakinj iz srednje šole na Poljskem: Zespół szkół ponadpodstawowych, ki leži v vasi Samostrzelu v bližini prijateljskega poljskega Naklega. Tri dni po odhodu, so na ponedeljek prispeli, zgodaj zjutraj pred BC Naklo. Medtem so si ogledali nekaj znamenitosti v državah, skozi katere so potovali. V začetku tedna smo jih sprejeli v jedilnici, kjer smo si postregli z zajtrkom in se gostitelji spoznali s Poljaki. Tisto dopoldne so si v spremstvu ogledali šolo, imeli nekaj ur slovenske zgodovine ter geografije, popoldne pa smo jih povabili v naše domove.

Naslednji dan smo imeli projektno delo in vsi dijaki smo v skupinah predstavili nekaj znamenitosti o svoji deželi. Pozneje po kosilu, ki smo ga imeli redno vsak dan ob 12-ih, smo si ogledali našo prestolnico Ljubljano, in sicer center mesta, virtualni muzej in grad, na katerega smo se povzpeli z vzpenjačo.

V sredo smo dijaki gostitelji imeli redni pouk, medtem, ko so naši gostje s Poljske imeli delavnice o veterini in hortikulturni praksi. Po kosilu smo se odpravili v Bohinj, kjer smo si ogledali Planšarski muzej in cerkev pri mostu, pozneje pa smo se še sprehodili okoli Blejskega jezera. Kdor je želel, si je lahko namočil noge v jezeru in prvič poskusil tradicionalno "blejsko kremšnito" v tamkajšnji restavraciji. Sledil je četrtek, ko so Poljaki in naši gimnazijci, imeli celodnevno ekskurzijo na slovensko obalo, kjer so si ogledali Piran, Mesečev zaliv v Strunjanu in Tonino hišo. V petek, zadnji dan našega druženja, smo imeli uradni zaključek obiska: pred županom Nakla, vodstvom naše in poljske šole smo ponovno predstavili naše projektne naloge in utrinke z izmenjave.

Nam osebno je teden zelo hitro minil, prav tako tudi poljskim dijakom, ki bi sicer ostali še kakšen dan ali dva dlje. Druženje nas je nekatere zelo povežalo, tako smo si izmenjali elektronske naslove in se nato stežka poslovili. Naslednje šolsko leto čaka nas podobna dogodivščina na Poljskem.

Gašper Stanonik, 1. F

MATURANTI 2011

5. FD z razredničarko Majo Jarc

4. ČF z razredničarko Sabino Smolej

PREDAJA KLJUČA IN ZASADITEV DREVESA

Simbolična predaja ključa četrth letnikov

V petek, 20. maja, so četrth letniki simbolično predali ključ tretjim letnikom.

Dijaki smo spremljali razburljiv boj tretjih letnikov, Č in BF razreda, v najrazličnejših "športnih kategorijah." Nagrada zmagovalni ekipi je bila simbolična predaja ključa.

Prireditev ima dolgo tradicijo poslavljanja maturantov, ki so končali svojo srednješolsko pot. Ključ dobi tisti razred, ki na igrah pokaže največjo vneto in zmaga. Letošnje igre so organizirali dijaki 4. ČF in 5. FD razreda.

Na sliki sta v ležečem (stoječem? – presodite sami) položaju dva zagrizena tekmovalca tretjih letnikov. Lahko bi se reklo, da je bila ta

kategorija ena izmed najzahtevnejših, saj je od tekmovalcev zahtevala popolno zbranost in gibčnost.

Vse tekmovanje pa ni ušlo očem budnih komentatorjev Ane Oblak in Mateja Šinka, ki sta nastopajoče vneto podpirala (poleg seveda našega občinstva).

Naslednja kategorija je bila še posebno zabavna (za tiste, ki smo jo zgolj opazovali) in zahtevna (za tiste, ki so jo izvajali). Smisel te igre je bilo preverjanje uigranosti in složnosti razredov. Nekateri so se že po parih korakih znašli v krizi, medtem ko so drugi dijaki "dosegli ritem in tempo" ter brez večjih težav (in padcev) prišli na cilj.

Na sliki je zmagovalec razred 3. Č, ki si je priboril čast, da sprejme ključ iz rok četrtil in petih letnikov. To so seveda (ob našem bučnem aplavzu) tudi naredili. Lahko bi se reklo, da so upravičeno ponosni, kajti program je bil zares težak in oba razreda sta se odrezala zelo dobro.

Tule pa je še utrinek zasajanja šolskega drevoreda generacij. Na sliki sta dijaka 5. FD razreda, Žiga Pirnat in Gašper Toman, ki sta zasadila drevo svoje generacije.

Še slika 5. FD razreda ob njihovem "novo zasajenem" drevesu.

Upamo, da se bodo dijaki dobro znašli v novih življenjskih situacijah. Veliko se jih je odločilo nadaljevati šolanje na višjih šolah in fakultetah, drugi pa so se preprosto odločili za službo in delo na kmetiji.

Naj tretjim letnikom še sporočim besede "bivše" dijakinje Ane Oblak, naj se le opogumijo, uspešno končajo šolanje in pripravijo dobre igre za prihajajoče tretje letnike.

Sebastijan Zupančič, 2. F

Mladina in odrasli

Odrasli pravijo, da je današnja mladina nevzgojena, da posluša neznosno glasbo in je, po naše, doma prava "štala", če te stara mama vidi v preveč odprti majici in strganih hlačah. Po vsem tem pa sledi tisti nadležni stavek "ko smo bili mi mladi ...".

Osebnostno me zelo moti, da vsi članki na vse pretege žalijo stile mladih in s tem nehote ali pa hote vsem, ki to berejo, vcepljajo slabo mnenje o nas in nas na hitro označijo na primer: "Punk ni nič drugega, kot razbijanje po sodih in žaganje kovine ... ali pa ... vsi EMOTI se režejo ..." Zaradi takih nas potem vsi gledajo, kot da bi nam manjkala glava. In to, da nismo vzgojeni, je le napačno izražanje. Nismo nevzgojeni, smo le malo bolj razvajeni, ker imamo mobilne telefone in računalnike, pa televizije ... oni pa tega niso imeli. Čez dan so se potepali bog ve kod, pa ni nikogar skrbelo, kje so. Je pa tudi res, da včasih droge in prepovedane substance niso bile tako razširjene, kot so danes. Veliko starejših ne more sprejeti dejstva, da se časi spreminjajo in da danes ne bo noben fant nosil klobuka s širokimi krajci in ga privzdignil pred vsako damo in rekel: "Dober dan, madam". Najbolj čudno pa je, da se vsi pritožujejo, da nihče več ne pomaga stari gospe nositi vrečk, ko se pa ponudiš, da bi kakšno nesel, pa ti je noče dati, ker se boji, da jo boš okradel. Nihče od nas sploh ne ve, kaj starejši hočejo od nas. Da ne bo pomote - nič nimam proti mišljenju starejših, samo nič pa ne bi bilo narobe, če bi se vsaj malo potrudili, da bi nas razumeli. Da ne vemo, kaj počnemo, pa je na žalost res. Večina najstnikov se požvižga na nasvete staršev, so pa tudi izjeme, ki prisegajo na to "poslušaj svoje starše in uspel boš", nekateri najstniki pa nasvetov staršev sploh ne

dobijo. Veliko takih, ki nasvetov ne upošteva, zapade v drogo, alkohol in podobno. Ti res ne vedo, kaj počnejo, pa vendar nismo vsi taki, obstajajo tudi "nebarabe". Naš sistem deluje tako, če smo označeni za barabe, neumneže, anarhiste ... se bomo tako tudi obnašali. Ne zdi se nam vredno obnašati drugače, če so pa nas že označili. Enostavno se ni vredno truditi.

In za to, da se ne obnašamo, kot bi se morali, so hočeš nočeš krivi tudi mediji, ki drugim, ne nam, vcepljajo, da smo slabi, potem pa gledalci, bralci poslušalci ... res postanejo pozorni na vsako malenkost in rečejo: "Res je, res so grozni," pa smo mogoče samo enkrat poskusili poslušati drugačno glasbo, pa so že mislili, da jo poslušamo, potem pa se to samo stopnjuje, pa smo tu, kjer smo. Pa ne mislimo, da ste vsi taki, tudi mi vas ne poslušamo vedno. 😊

Andreja Šmitek, 1. L

Mladina je danes nevzgojena

Danes se o mladini zelo veliko govori. V šoli, politiki, na raznih televizijskih in radijskih programih. O tej temi lahko beremo v raznih člankih, ki jih dobimo na internetu, v različnih časopisih in revijah, o tej temi je napisanih tudi veliko knjig. Ali je mladina res tako nevzgojena, kot pravijo in od česa je to odvisno? Kdo je kriv za to?

Mladina ni tako nevzgojena, kot pravijo mnogi. Je že res, da včasih naredimo kakšno neumnost, poizkusimo stvari, ki jih ne bi smeli, ugovarjamo, ne delamo redno domačih nalog, se premalo učimo, preveč časa porabimo za sedenje pred računalnikom in televizijo, vendar to še ne pomeni, da smo nevzgojeni. Ker smo mladi, si želimo vzeti več časa za stvari, ki nas

zanimajo, za prijatelje, pa tudi v čim krajšem času se želimo seznaniti z različnimi aktualnimi stvarmi. Ker smo predolgo zunaj, ne dobimo takih ocen, ki jih od nas pričakujejo starši, velikokrat dobimo kakšno kazen, ki nam ni všeč, ali pa nam začnejo "pridigati" o časih, ko so bili v naših letih. To nam ni všeč, ker si mislimo, da nas ne razumejo in nam želijo vzeti še tiste stvari, ki so nam blizu. Vemo tudi to, da jim lahko zaupamo vse svoje težave, vendar se bojimo, kaj bo sledilo, saj na veliko stvari gledajo drugače kot mi. Čeprav nas želijo zaščititi pred stvarmi, ki jih mi ne opazimo, vseeno mislimo, da smo dovolj stari za to, da vemo, kaj lahko in kaj je prav. Zmeraj nas ne bodo mogli ščititi pred slabimi stvarmi in se bodo morali sprijazniti s tem, da odraščamo in želimo narediti kakšno stvar po svoje, čeprav posledice ne bodo vedno pozitivne, se bomo iz tega vsaj nekaj naučili. K temu, da je mladina danes nevezgajena, pripomore tudi jemanje drog. Veliko staršev, učiteljev in drugih ljudi meni, da se mladostniki zatekajo k različnim drogam samo zaradi tega, ker so razvajeni in ne znajo ceniti tistega, kar imajo, vendar to ni res. Ko vidijo nekoga, ki kadi ali se drogira, potem mislijo, da smo vsi enaki in nam niti ne dajo priložnosti, da bi se pokazali v dobri luči, saj v nas takoj vidijo nekoga, ki se ne zna zrelo obnašati. Problem je tudi v tem, ker so naši starši premalo časa z nami. V službo hodijo zjutraj, vračajo se ob večerih in tako pogosto zmanjka časa za iskren pogovor. Problemi se pojavljajo tudi v šoli, saj vsako leto od nas pričakujejo več in želijo, da se obnašamo zrelo, odraslo. Da, mi želimo biti odrasli, vendar smo vseeno še otroci, ki potrebujemo svoje starše, da jim lahko zaupamo svoje težave in se z njimi pogovarjamo. Da bomo popolnoma odrasli, nam manjka še kar nekaj časa, do takrat pa naj kdaj pomislijo, kako je bilo njim, ko so bili v teh letih.

Jaz mislim, da danes večina mladih ni slaba, vendar se vedno najdejo izjeme. Taki smo, ker živimo sedaj, v tem času in ne v času naših staršev. Čeprav smo skoraj odrasli, še vedno potrebujemo nekoga, ki mu lahko zaupamo, in to so običajno prav naši starši, ki nas imajo tako radi, kakor mi njih.

Ana Božič, 1. L

Neizmerna moč ljubezni

Najpomembnejša na svetu je ljubezen. Brez ljubezni ni življenja. Najlepše je nekoga imeti rad, še lepše pa je, če ima kdo rad tebe. Ljubezni ne moreš prejemati, če je tudi sam ne oddajaš. Ko si zaljubljen, vidiš vse v "ročcah".

Romeo in Julija sta se zaljubila rosno mlada ... Njuna ljubezen, je bila ljubezen na prvi pogled. Zanimivo se mi zdi, kako močno sta si bila všeč, pa sta se videla prvič. Še celo tako močno, da je Romeo pozabil na svojo prejšnjo ljubezen, Rozalino, in se popolnoma zagledal v Julijo. Poročila sta se po izredno kratkem času, kljub nasprotovanju staršev, na skrivaj. Vedela sta, da se ljubezni ne da vsiliti - Julija ne bi bila nikoli srečna s Parisom.

Sama sem mnenja, da je velika razlika med ljubeznijo in zaljubljenostjo. Zaljubljenost je kot kemija, ki se vzpostavi med dvema človekoma. Svojo simpatijo vidiš kot popolno, najlepšo, najboljšo osebo na svetu. Lepo je biti zaljubljen, saj ko si zaljubljen, plavaš na oblakih, letiš visoko nad tlemi, ves svet se ti zdi enkrat. V tvojem srčku je vedno pomlad.

Ljubezni pa se moramo učiti. Sprejemati moramo napake drugega in ga sprejemati takšnega, kot je. To je najlepši občutek.

Zadnje čase sem velikokrat z našim zborčkom pela na kakšni zlati poroki. Zdelo se mi je zelo ganljivo. Par, ki se je pred petdesetimi leti odločil za poroko, se na svojo obletnico želi

spomniti tega trenutka in ga obuditi. To je res nekaj posebnega! Vse svoje življenje preživeti z nekom, na stara leta skupaj prenašati bolezni, bolečino v življenju, pa tudi nešteto drugih veselih in radostnih trenutkov. Brez ljubezni ni mogoče živeti.

KČ

Neizmerna moč ljubezni

Kakor je voda pomembna za ribe, zrak za ptice in tla za človeka, je ljubezen pomembna za življenje. Brez nje je življenje pusto in prazno. Vsi jo potrebujemo, da smo srečni, saj je to po mojem mnenju najlepše čustvo.

Vendar pa je ljubezen lahko tudi žalostna, kot pri Romeo in Juliji ...

O njuni ljubezni mislim, da je bila zelo močna, saj sta bili njuni družini sprti, onadva pa sta se ljubila in šta bila pripravljena umreti drug za drugega. Čeprav je bila najprej to le ljubezen na prvi pogled, je postala to resnična, prava ljubezen.

Po mojem mnenju se prava ljubezen razvije iz dobrega prijateljstva, nikoli pa dobro prijateljstvo iz ljubezni. Prava ljubezen ni to, da ima le eden rad drugega, temveč da se imata oba rada, kakor Romeo in Julija.

Krištof Šinkar, 1. M

Neizmerna moč ljubezni

Ljubezen, večno vprašanje. Že od nekdaj se sprašujemo, kje nastane, kdaj pride, kakšna je njena formula, da uspe, vendar odgovora ni, saj se z vsakim odgovorom zastavi novo vprašanje. Veliko bi lahko spraševali o ljubezni, ki je predstavljena v zgodbi Romeo in Julija ...

Ob tej zgodbi sta si sprti družini segli v roki in sklenili prijateljstvo ter si obljubili pomoč. Ali je bilo za premirje res potrebno toliko prelite krvi in trpljenja? Premalo se zavedamo, kako nam lahko zbeži čas. Zahvalimo se ob prvi dani priložnosti, mislimo vnaprej, kaj bomo komu rekli. Kar pa zadeva ljubezen, pa bodimo iskreni in potrpežljivi, s kančkom humorja in nagajivosti, saj ljubezen kot čustvo ne pomeni nič, skupaj z našimi vrednotami pa postane najslajše in najpomembnejše čustvo. V današnjih časih ljubezen izgublja pomen, kam bi lahko uvrstili tako, ki traja le nekaj ur na zabavi ... nam je res kaj pomenila? Seveda ne smemo pozabiti na ljubezen med družinskimi člani, prijatelji, sorodniki, saj je včasih pomembnejša od ljubezni do partnerja. Pomembno pa je tudi spoštovanje, ki ima pri mladih vedno manjši pomen in vrednost, za uspešen odnos pa jo bomo morali postaviti na prvo mesto.

Laura Šimnic, 1. M

TEKMOVANJA

REGIJSKO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

V sredo, 31. marca, smo se dijaki Biotehniškega centra Naklo udeležili regijskega tekmovanja iz matematike na Gimnaziji Kranj. Po kratkem pohajanju po mestu smo vstopili v gimnazijske prostore in se po napotkih dežurnega napotili čisto do vrha, dokler ni zmanjkalo stopnic. 😊 Poiskali smo svoja imena, ki so bila objavljena na vratih učilnic. Tekmovanje se je začelo ob 14.00. Pisali smo 2 uri, nato pa smo pojedli za-sluzeno malico. Bilo je zelo zanimivo.

Katja Čop, 1. M

UTRINKI S TEKMOVANJA SEJEM FLORA 2011

Na 11. mednarodnem tekmovanju bodočih vrtnarjev in cvetličarjev v Celju je iz naše šole letos sodelovalo 14 dijakov. V vrtnarskem tekmovanju so nastopili: Tilen Soklič, Miha Vovk, Blaž Čož, Klemen Stanonik, Nataša Prevc, Simona Šinkovec, Ida Štibelj in Rok Škrbe.

Tri izmed njih: Tilna Sokliča, Mašo Grilc in Špelo Jakopič smo na kratko povprašali, kakšne so bile priprave in kako so se imeli na tekmovanju.

Tilen Soklič:

Zakaj si se odločil za tekmovanje?

Vsako leto se udeležujem tekmovanja, ker mi je všeč in se mi zdi zanimivo.

Kaj ste pripravili za tekmovanje in koliko truda ste vložili v delo?

Vložili smo veliko truda, tekmovala sva 2 tekmovalca. Pripravljala sva se doma, pripravam pa sva namenila 50 ur.

Katero mesto ste usvojili?

4. mesto v kategoriji vrtnarjev.

Maša Grilc, Špela Jakopič:

Zakaj sta se odločili za tekmovanje?

Profesorica nas je vprašala, potem pa smo se odločili, ker radi in dobro izdelujemo aranžmaje.

Kaj sta pripravili za tekmovanje in koliko truda sta vložili v delo?

Postavili smo ogrodje za namizno dekoracijo na temo igrivost, pripravljali smo se 3 dni, 4. dan pa je bilo tekmovanje.

Kako je potekalo tekmovanje in kaj se vama je zdelo najbolj zanimivo?

Čisto na koncu je bilo najbolj zanimivo, ko nismo vedeli, kaj bomo morali narediti. Najprej je moral vsak narediti svoj šopek na temo igrivost, nato pa še namizno dekoracijo v skupinah po 2 tekmovalca.

Katero mesto sta osvojili?

Midve s Špelo sva osvojili 12. mesto, Anita in Katja 6., Helena in Kimy pa 3. mesto v kategoriji cvetličarjev.

Imata še kaj zanimivega povedati za konec?

Kdor dobi priložnost udeležiti se tekmovanja na Flori, naj ne okleva.

V sredo, 6. aprila 2011, smo se zgodaj zjutraj s šolskim kombijem podali na dolgo pot do Maribora, na državno tekmovanje iz ekokviza! Med potjo smo si širili znanje z branjem ekogradiva in se tudi malo posladkali z odličnimi rogljički. Po zanimivem obvozu Maribora smo končno našli našo sorodno šolo "Biotehniško šolo Maribor", kjer je bilo tekmovanje. Ko smo stopili v šolo, smo dobili potrebne napotke in lepa darilca.

Po 45-minutnem pisanju testa smo si oddahnili in se opravili na kosilo. Mariborski naravovarstveniki so nas popeljali po njihovem šolskem posestvu, kjer se nam je odprl čudovit pogled na vinograde. Po kratkem potepanju med mariborskimi drevoredi smo se odpravili na podelitev. Pred vhodom v dvorano pa so nas ujeli novinarji mariborske televizije in doživeli smo svojih 5 minut slave. Po kratkem kulturnem programu so bili razglašeni zmagovalci: zelo ponosni smo na našo Katjo Hladnik, ki je dosegla 2. mesto. 😊 Poslikali smo se, nato pa odpravili domov.

Pravijo, da je povsod lepo, doma pa najlepše (BC Naklo) ... to smo ugotovili tudi mi ... 😊

No, za konec pa še nekaj vtisov ene izmed udeleženk:

"Na državnem tekmovanju v ekokvizu, ki je potekalo v Mariboru, je bilo zelo zanimivo. Poleg pisanja ekokviza, smo si ogledali še okolico šole: Kavkaški drevored, rastlinjake, Kalvarijo, vinograde, znamenite stopnice in pojedli kosilo. Uspeh Katje Hladnik, je bil še pika na i k sončnemu dnevju, ki smo ga preživeli v Mariboru."

Katja Čop, 1. M

4. 3. 2011 so se v naši športni dvorani pomerile štiri ekipe deklet v odbojki.

Zelo zanimiva je bila tekma med domačo ekipo BC Naklo in njihovimi nasprotnicami ŠC Slovenj Gradec. V dvorani se je zbralo okoli 100 gledalcev, ki so z glasnim navijanjem vzpodbujali svoje favoritke. Čeprav se je domača ekipa zelo dobro borila, so gostje odnesle zmago.

Že prvi niz so odbojkarice Slovenj Gradca dobile s 34 : 6. Tudi v drugem nizu so gostje vodile z veliko prednostjo. Nekaj minut pred koncem drugega niza je bil rezultat kar 45 : 8. V tretjem nizu so domačinke sicer zmanjšale razliko, vendar na žalost ni bilo dovolj za prevzem vodstva. Končni rezultat je bil 85 : 22 za gostje.

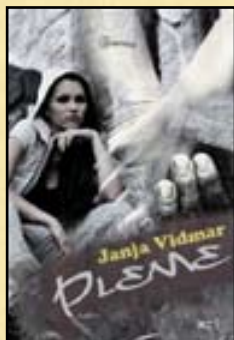
Kljub požrtvovalni igri je bila naša ekipa poražena. Želimo jim več sreče prihodnjič.

Sledila je še tekma med Gimnazijo Kranj in Slovenj Gradcem. Ponovno so zmagale Korošice s končnim rezultatom 66 : 40 in tako nepričakovano osvojile pokal ŠKL. Iskrene čestitke.

Reportažo pripravil: Ožbej Mohar, 1. B

PREBRALI SMO STE VI ŽE?

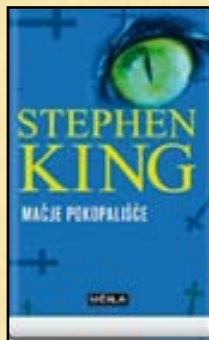

Janja Vidmar
PLEME

Knjiga Pleme nas ponese v svet otrok, za katere namesto staršev skrbi družba, v svet, ki ga ne poznamo in nam ga zaradi brezskrbnosti ni treba poznati.

Dekle Kapucarka želi umreti, pripravljena je na skok s strehe. V stranišču trgovskega centra še enkrat prebere poslovilno pismo, toda v sosednji WC-kabini se nekaj dogaja ...

Vsak od nas se kdaj znajde v napadu žalosti in osamljenosti. In večina ljudi lahko pomaga drugim, a sebi ne more. Nas bo pravi čas našel nekdo, ki nam bo pomagal? Knjiga, ki je vredna branja, čeprav sprva ne vemo, kaj beremo. Zapletene zgodbe brez imen, kot življenje glavnih junakov.

Stephen King
MAČJE POKOPALIŠČE

Ko izgubimo ljubljeno osebo, si želimo, da bi prišla nazaj. Louisu se je ta želja izpolnila, toda posledice so katastrofalne.

Louis se z družino preseli v novo hišo. Nekega dne njihovega mačka povozi avto, Louisa ostareli sosed odpelje na starodavni kraj imenovan Mačje pokopališče. Maček se naslednjega dne vrne domov, toda pokopališče ga je spremenilo. Čez nekaj dni pa umre še Louisov sin. Louis ga kljub opozorilom soseda odpelje na pokopališče. Ko se vrne sin domov, začnejo vsi skrivnostno umirati.

King, ki je eden najboljših pisateljev tovrstnih zgodb, se izkaže kot izvrsten pripovedovalec, saj te knjiga kar sama potegne vase. Leta 1989 so po romanu posneli film.

Zapisala: Simona Ahačič, 1. L

ZGODILO SE JE

6. 12. 2010

Kulturni dan

8. 12. 2010

Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje

15. 12. 2010

Dobrodelni večer

27. 1. 2011

Šolsko tekmovanje Proteus

27. 1. 2011

Športni dan

11. in 12. 2. 2011

Informativna dneva

17. 2. 2011

Strokovna ekskurzija - 1. I, 1. J, 2. IJ, 3. IJ, 1. B
in 3. B

18. 2. 2011

Kulturni dan za 1. letnike

21. 2.–25. 2. 2011

Zimske počitnice

1. 3.–21. 3. 2011

PUD - 3. E in 3. CD

1. 3.–28. 3. 2011

PUD - 3. IJ

11. 3. 2011

Strokovna ekskurzija - 1. B, 1. Č, 1. F in 1. N

15. 3. 2011

Strokovna ekskurzija - 1. H in 2. H

28. 3.–22. 4. 2011

PUD - 2. CD, 2. E in 2. IJ

6. 4. 2011

Državno tekmovanje v EKO kvizu

7. in 8. 4. 2011

Projektna dneva

13. 4. 2011

Kulturni dan - 1. letniki

13. 4. 2011

Ekskurzija - 2. L in 2. M

14. 4. 2011

Dan odprtih vrat

15. 4. 2011

Velikonočna razstava

ZGODILO SE BO

3. 5.–6. 5. 2011

PUD - 1. Č

7. 5. 2011

Maturantski ples

3. 5.–27. 5. 2011

PUD - 1. CD, 1. E, 1. I in 1. J

9. 5.–13. 5. 2011

PUD - 3. Č

11. 5. 2011

Kulturni dan - 2. letniki

20. 5. 2011

Maturantska parada

24. 5. 2011

Zaključek pouka za zaključne letnike

30. 5. 2011

Začetek izpitnega roka za zaključne letnike

31. 5. 2011

Športni dan

6. 6. 2011

Pisni izpit slovenščina (ZI)

6. 6.–10. 6. 2011

PUD - 1. GHK

6. 6.–17. 6. 2011

PUD - 1. N

9. 6. 2011

Nagradni izlet

13. 6.–17. 6. 2011

PUD - 1. BF

23. 6. 2011

Razstava izdelkov zaključnih letnikov

24. 6. 2011

Zaključek pouka in podelitev spričeval

27. 6.–31. 8. 2011

Poletne počitnice

4. 7. 2011

Rezultati zaključnih izpitov

6. 7. 2011

Rezultati poklicne mature

Čokoladni poljubčki

Testo :

- 500 g moke
- 375 g masla
- 225 g sladkorja v prahu
- 3 rumenjaki
- 45 g kakava v prahu
- 1 vaniljev sladkor
- malo cimeta

Vse sestavine zgnatemo v gladko testo in ga damo za 2 uri počivat v hladilnik.

Potem oblikujemo manjše kroglice in v sredini s kuhlalnice naredimo vdolbinico. Piškote pečemo 12 minut na 175° C. Pečene ohladimo.

Nadev:

- 300 g jedilne čokolade
- 100 g sladke smetane
- malo ruma
- bela čokolada za okras

Sladko smetano z rumom zavremo in prilijemo stopljeni čokoladi. Dobro premešamo, napolnimo v dresirno vrečko z ravnim nastavkom in nadevamo v vdolbinice. Pustimo jih, da se nadev strdi. Povrhu piškota malo popišemo z belo čokolado.

Rumovi tartufi

- 150 g temne čokolade
- 70 g masla
- 70 g mletega sladkorja
- 120 g mletih mandljev
- 0,3 dl ruma
- kakavov prah

Stopljeni čokoladi primešamo maslo, sladkor, mlete mandlje in rum ter ohladimo toliko, da lahko oblikujemo kroglice.

Nato kroglice povaljamo v kakavovem prahu. Ohlajene zložimo v papirnate košarice.

Pecivo smo izdelali na projektnih dnevih v skupini Čokoladni butik

KOLIKO ŠPORTNEGA NAVDUŠENCA SE SKRIVA V TEBI?

Bliža se poletje, z njim pa veliko možnosti za gibanje na prostem, zabavo, ukvarjanje s športom ... Tukaj smo vam pripravili kratek kviz, v katerem lahko preizkusite, koliko športnega navdušenca se skriva v vas! Kar pogumno na delo! Pa lepe počitnice! 😊

1. Športu, ki se mu po angleško reče "American football", v Sloveniji pravimo:

- a) Ragbi
- b) Ameriški nogomet
- c) Klasični nogomet

2. Kdo ima pri baseballu poleg osnovne opreme še dodatno opremo, ki vključuje masko za glavo, ščitnik "chest protector", ščitnike za golene in posebno rokavico?

- a) Metalec (pitcher)
- b) Odbijalec
- c) Lovilec (catcher)

3. Kako se imenuje območje pod košem pri košarki?

- a) Napadalni prostor
- b) Raketa
- c) Center

4. Koliko igralcev je naenkrat lahko na igrišču pri nogometu?

- a) 11
- b) 10
- c) 12

5. Kako veliko je odbojgarsko igrišče?

- a) 18x9 m
- b) 19x9 m
- c) 18x10 m

6. Kaj pomeni ofsajd? (ta izraz se uporablja pri nogometu)

- a) Prepovedan položaj
- b) Prekršek
- c) Prosti strel

7. Rokomet je ena od:

- a) Najbolj priljubljenih moštvenih iger
- b) Najhitrejših moštvenih iger
- c) Najdaljših moštvenih iger

Tako, sedaj pa seštejte točke po naslednjem postopku. Za vsak odgovor, ki ste ga obkrožili, prištejte ustrezno število točk.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a) 0	a) 0	a) 1	a) 2	a) 2	a) 2	a) 1
b) 2	b) 1	b) 2	b) 0	b) 1	b) 1	b) 2
c) 1	c) 2	c) 0	c) 1	c) 0	c) 0	c) 0

Ste sešteli? No, sedaj pa glede na točke izberite ustrezen opis!

11-14 točk

Čestitke!

Si velik športni navdušenec! Kar tako naprej! Vendar pazi, da ne boš samo iz domačega kavča opazoval šport na televiziji, ampak se tudi aktivno ukvarjal z različnimi vrstami športov, ki ti najbolj ustrezajo!

7-10 točk

Nekje globoko v tebi se skriva nekaj športnega duha, potrudi se, da ga spraviš na dan!

0-6 točk

Verjetno šport ne zapolnjuje veliko tvojega prostega časa... Ampak ne pozabi! Pravijo, da je smeh pol zdravja, ostalo pa so mlečni izdelki. No, velik delež k zdravju zagotovo prispeva tudi telesna aktivnost, ki prinaša hkrati tudi zadovoljstvo.

Potrudi se!!

KRIŽANKA

G e s l o

9

1

2

3

4

5

6

8

7

Vodoravno:

1. Veda o živi naravi
2. Mesto, v katerem je imela posest najbolj znana slovenska plemiška rodbina
3. Najvišji vrh slovenskega Krasa (1796)
4. Latinsko ime za AMARILIS
5. Ptica s črnosivim perjem in belimi šarenicami iz družine vranov
6. Strokovna kmetijska revija
7. Topla malica oz. topel _____

Navpično:

8. Največje gorenjsko mesto
9. Močan dež

Izpišite geslo križanke: _____

Sestavile: Dijakinje 3. CD

OSMEROSMERKA

V osmerosmerki so besede že vpisane v lik, in sicer v vseh osmih smereh: vodoravno, navpično ter po obeh diagonalah, naprej in nazaj. Osmerosmerko se rešuje tako, da v liku poiščemo in prečrtamo vse navedene besede. Na koncu ostane nekaj neprečrtanih črk, ki brane od leve proti desni ter od zgoraj navzdol tvorijo končno rešitev.

P	O	A	R	E	V	I	J	Č	O	B	A	R	A	I
R	E	P	O	R	T	A	Ž	A	R	A	N	Č	R	G
S	A	O	P	I	V	U	T	A	A	T	I	I	I	L
M	O	L	Z	N	I	S	T	R	O	J	V	R	B	A
A	K	N	A	N	N	I	I	S	A	D	I	K	A	T
Č	A	E	Č	T	O	C	E	C	E	K	Ž	A	S	V
E	L	G	E	N	Š	L	L	N	E	A	T	R	I	O
H	V	A	L	A	I	A	E	J	V	O	Z	O	K	R
A	R	A	C	A	M	C	A	B	E	Č	Š	O	R	H
☺	T	A	T	Š	O	P	A	Š	N	I	K	I	T	O

BRATI	LOPA	PAŠNIKI	TRAKTOR
CENE	MAČEHA	POŠTA	ORA
HROŠČ	MALCA	RACA	UTA
HVALA	MIŠ	RANČ	VINO
IGLA	MOLZNI STROJ	REPORTAŽA	VIRI
KARO	NEGA	REVIJA	VLAK
KIS	OBARA	RIBA	VOZ
KRI	OHROVT	ROP	VRBA
KRT	OSEL	SADIKA	VRT
LEČA	PAJEK	SONČNICA	ŽAVBA
		ŠTALAR	ŽIVINA

REŠITEV:

SODOKU

Če želite razmigati svoje sive celice, rešite spodnjo nalogo. S pomočjo že vpisanih številk zapolnite lik tako, da bodo v vsaki vrstici, v vsakem stolpcu in v vsakem kvadratu vpisane vse številke od 1 do 9. V vrstici, stolpcu in kvadratu se nobena številka ne sme ponoviti.

3		8				2		
	2		8					
				9				6
		2	4		5	6		
					7			
	3				6		5	
8								
						1	9	5
	7	6			4			

	3							
				7		8		1
	4		1	6				2
3							5	
6		5	3		2	4		7
	8							3
2				5	8		1	
5		9		1				
	7							

6			5	4				
	8							
5						2	7	
	2		9					
				2	1		9	8
		4	7				6	
		3						
			1		7			5
	9	2		8				1

9	4			5				6
			8		3	1		
	2	1						
	9			2	8			
	8					6		
7					6			5
			5	9	1	3		
8								
						5	2	

